

ringe, samtidig med at den Opfattelse vil brede sig, at her er der Tale om en Ret, som ikke kan ændres. Og dertil kommer den efter min Mening vægtigste Grund, at selve den økonomiske Udvikling, Forholdet mellem Befolkningstallet og Produktionsgodterne, vil udvikle sig paa den Maade, at et stadigt voksende Antal vil være henvist til at søge denne Hjælp i deres Alderdom, hvis man ikke forsikringsmæssigt har truffet en anden Ordning.

Det kunde være interessant at uddybe dette Spørgsmaal, som virkelig er af stor Betydning, nærmere, men jeg skal nøjes med at henvise interesserede til nogle Synspunkter, som den svenske Professor Brisman har fremsat i den Betænkning om social Forsikring, som afgaves af en svensk Statskommission i 1925, og i hvilken han meget indgaaende behandler disse Spørgsmaal og kommer til det Resultat, som har Gyldighed for Sverige og utvivlsomt ogsaa for os, at en stadig Mindskning af Nationalformuen pr. Hoved er Udsigten i en overskuelig Fremtid. Med disse Udsigter forekommer det mig aldeles uforvarligt ud fra de samfundsmæssige Grundsynspunkter, som hersker i det konservative Parti, og som jeg ogsaa tror hersker indenfor Venstrepartiet, at udskyde Spørgsmaalet om en Overgang fra Aldersrente til Alderdomspension ved Befolkningens egne Bidrag. En Udskydning af Sagen til bedre Tider kan let medføre en Udskydning for evigt og derved forspildes en Lejlighed, som vore Efterkommere bittert vil kunne bebrejde os, at vi lod uanset.

Jeg vil gerne slutte med et Par enkelte Bemærkninger angaaende Forsvarsspørgsmaalet. Jeg har med Interesse læst de Bemærkninger, som ledsager Finansloven med Hensyn til Flaadebudgettet, og hvori der gives en Skildring af Flaadens nuværende Tilstand, som efter min Tro falder ganske nøje sammen med de Synspunkter, som fra vor Side blev hævdet i sidste Samling. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa hele Forsvarssagen — vi vil jo inden længe faa Lejlighed til at drøfte Forslag om en Revision i denne Sal —, men jeg vil gerne udtale Ønsket om, at den Ordning, som vi skal gennemføre, maa blive en saadan, at der kan være nogen Udsigt til, at den kan forblive uændret i en dog overskuelig Fremtid.

Jeg vil gerne i Forbindelse hermed have Lov til fra denne Plads at udtale et Par Ord angaaende det Arbejde, som i disse Aar har været udført af Værnets Befalingsmænd i Hær og Flaade, siden vi fik vor sidste Ordning. Det har været nogle uhyre

vanskelige Aar for Værnets Befalingsmænd, og det Arbejde, som de har udført uden megen Anerkendelse fra nogen Side, ofte udsat for Spot og haanende Bemærkninger ogsaa i denne Sal, har været i høj Grad beundringsværdigt. Jeg tror, at man vanskeligt kan overvurdere, hvad det betyder for en Mand, som har lagt sit Livs Arbejde paa et bestemt Felt, evig og altid at leve i Uro for Fremtiden og i Fornemmelsen af, at det Arbejde, som han selv anser for at være nødvendigt for Landets Fremtid, bliver betragtet som overflødig og ligegyldigt. Saa meget mere beundringsværdig er den Pligtopfyldenhed og den Interesse, som Værnets Befalingsmænd gennem disse Aar har vist, og som har Krav paa, at der nu bliver skabt en Ordning, der giver dem en Stilling, som svarer til den Værdi, deres Arbejde har for dette Riges Fremtid.

Chr. Søgaard: Jeg vil gerne begynde med at bringe en Tak til den højtærede Handelsminister, fordi han har stillet Forslag om et Laan paa 11 000 Kr. til Brørup tekniske Skole. Det er et gammelt Løfte fra den tidligere Regering, som ikke var kommet til Udførelse, men som nu her kommer til Udførelse.

Sidste Afsnit paa Undervisningsministeriets Budget angaar Støtte af dansk Sprog og Kultur i Udlandet, herunder ogsaa Støtte til dansk Kirke i Udlandet. Jeg vil i den Forbindelse gerne henlede Opmærksomheden paa, at de to danske Kirkeafdelinger i Amerikas Forenede Stater har formaaet Foreningen „Dansk Kirke i Udlandet“ til at tage et Arbejde op blandt vore Landsmænd i Kanada. Det er jo bekendt, at der navnlig i de sidste Aar har fundet en meget stor Udvandring Sted; en stor Part af den Ungdom, som ikke kunde faa Plads herhjemme, er gaaet til Kanada. Der skal siden 1909 være udvandret mellem 20 000 og 25 000, og navnlig det sidste Aar er der udvandret mange. Det forekommer mig, at vi ogsaa i kirkelig Henseende har en Pligt til at være disse vore udvandrede Landsmænd til Hjælp, og derfor vil jeg meget gerne anbefale denne Ansøgning paa det bedste.

Under § 2 paa Finanslovforslaget, der angaar Statsvirksomhederne, er der for det kommende Finansaar foreslaaet 220 000 Kr. til Anlæg af Dobbeltspor fra Esbjerg til Lunderskov eller rettere fra Bramminge til Lunderskov, idet Strækningen Esbjerg—Bramminge allerede er færdig og aaben for Trafikken. Dette Jernbanearbejde har jo staaet paa i en temmelig lang Aarrække, og